

Linija rada: 02
Oper.radnici: JM 253

00371746

Broj: *M-1852*
Datum: *27.10.1995*

SLUŽBENA ZABILJEŠKA O INFORMATIVNOM RAZGOVORU

I. IZVOR: AVDIĆ ENVER sin Sade i Hamide Halilović, rođen 07.07.1977. godine u Gladovićima, opština Srebrenica, gdje je stalno i stanovao, zemljoradnik, završena osmogodišnja škola, Musliman, državljanin R BiH, trenutno kao izbjeglica smještena u D. Dobošnici-Polje.

Podaci se odnose na okolnosti izvorovog zarobljavanja od strane četničkih paraformacija, kao i kasnijih prilika za vrijeme njegovog boravka u logoru Batkovići.

Sastanak ostvaren dana 17.10.1995. godine u službenim prostorijama Sektora SDB u Lukavcu, u vremenu od 7,00-8,30 časova, a na inicijativu operativnih radnika.

Troškova sastanka nije bilo.

Datum podnošenja službene zabilješke, dana 18.10.1995. godine.

II. Razgovor obavljen s ciljem prikupljanja novih podataka o načinu stradanja muslimanskog življa na području Srebrenice i šire od strane četničkih paraformacija, kao i sagledavanje prilika i statusa naših zarobljenika u logoru Batkovići.

III. Na početku informativnog razgovora izvor nam je istakao da ga je pad Srebrenice ~~od strane četnika~~ dana 11.07.1995. godine, zatekao u Vidikovcu kod Srebrenice sa a porodicom, tačnije sa ocem Šadom, majkom Hamidom, djedom Nazifom, nenom Fetijom, sestrom Sadetom i bratom H amidjom. Na Vidikovcu se Enver, njegov otac Sado i brat Hamdi rastaju od porodice i nastavljaju put prema Jogličici i Buljimu, dok ostali članovi porodice odlaze u bazu Umprofora u Potočare. Dolaskom izvora, Sade i Hamdije u Buljin, negdje oko 03 časa dana 12.7.1995. godine, kako izvor ističe izvršeno je postrojavanje pripadnika A R. Bi po brigadama. Na postrojavanju u Buljimu kako nam je Enver istakao bilo je oko 15.000 vojnika i civila. Nakon izvršenog postrojavanja izdata je naredba o pokretu. Tom prilikom prva je krenula 285 brigada a zatim 282 u kojoj se nalazio njegov otac Sado i brat Hamdija za čiju sudbinu od tada ništa nezna.

Enver nam je u daljem razgovoru istakao da je prilikom izlaska 285 i 282 brigade, negdje oko 10,00 časova istog dana četnička paraformacija otvorila jaku artiljerisku paljbu po preostalim brigadama i civilnom stanovništvu koje se zateklo u Buljimu, gdje je po njegov procjeni ubijeno oko 1000 vojnika i civila. Granatiranje je vršeno iz Pamova, patova, praga, zolja i tromblona. Nakon izvršenog granatiranja četnici su opkolili preostale tražeći da se predaju, što je jedan veći dio i učinio, ali Enver nije mogao istaći koliko je broj onih koji su se predali, s obzirom da je on sa jednom grupom od oko 150 uspio se izvući iz obruča i nastaviti put ka Jadru, potom Konjević Polju i Cerskoj.

Nadalje nam je izvor istakao da je prilikom prolaska kroz Cersku pore puta sa lijeve i desne strane puta zapazio oko 100 ubijenih i izmaksakriranih muškaraca, od kojih nije mogao prepoznati nikog. Kroz dalji razgovor Enver nam je istakao da su nakon dužeg vremena lutanja i zadržavanja po okolnim šumama, dana 17.7.1995.godine došli na Udrič, a potom u Baljkovicu. Dolaskom u Baljkovicu odlučuju se na formiranje manjih grupa u cilju lakšeg probijanja na slobodnu teritoriju. Dolaskom u Boljkovicu kako je Enver istakao ostaju dva dana i tom prilikom uspjevaju neopaženo preći put ka obližnjoj šumi. Tu ponovo formiraju grupu za nastavak puta. U grupi sa izvorom su bili Avdić Hafet 1965.godište, Avdić Hakija 1950.godište, Hukić Dalija 1974.godište, Halilović Dalija 1974.godište, Halilović Dahmo 1970.godište, i Halilović Ramo 1928.godište, sa još 9 njemu nepoznatih muškaraca rodom iz Srebrenice. Nakon formiranja gore navedene grupe u Boljkovcu uspjevaju preći asfalt i u obližnjoj šumi ponovo prenoćavaju i 20.7.1995.godine oko 7,00 časova nastavljaju put preko šuma ka slobodnoj teritoriji. Medjutim nedaleko od Boljkovca upadaju u četničku zasjedu, gdje četnici na iste otvaraju vatru iz pješadijskog naoružanja i tom prilikom su smrtno pogodili izvjesnog Refika iz Dimnića, a izvora ranjavaju u lijevu nogu. Izvor nam je nadalje istakao da je njegova grupa imala pet automatskih pušaka koji su takodje otvorili vatru u pravcu četnika i na taj način napravili odstupnicu u dubinu šume, a poginuli Refik je ostao ležeći na mjestu pogibije. Prilikom ulaska dublje u šumu u jednom potoku pronalaze 150 vojnika i civila, kojima se pridružuju i nastavljaju sa odmaranjem do narednog dana. Medjutim dana 21.07.1995.godine izvjesni Suad rodod iz Kazana kod Srebrenice sa 100 dobro naoružanih vojnika odlučuje se na proboj prema slobodnoj teritoriji, dok ranjenike i nenaoružane muškarce ostavlja kod lovačkog doma.

Nakon odlaska Suada sa vojnicima u proboj preostali muškarci i ranjenici donose odluku o formiranju manjih grupa u cilju lakšeg proboja između četničkih linija. U Enverovoj grupi krenulo je 13 muškaraca, medju kojima je istakao, Avdić Hakiju, Halilović Dahmu, Seda i Senada, braću iz Subina, Vehbiju iz Valjevice, Mirču iz Poljaka, Avdić Asada, dok drugima nezna imena niti zna iz kojeg su mjesta rođenja niti stanovanja. Nakon formiranja grupa dva dana i dvije noći vršili su izvidjanje u cilju prelaska na slobodnu teritoriju, tako da 25.7.1995.godine uspjevaju preći u Osmake. Dolaskom u Osmake od strane četnika bivaju otkriveni i opkoljeni, a negdje oko 14,00 časova istog dana i zarobljeni njih 13.

Nakon zarobljavanja četnici su odmah izvršili lični pretres i prilikom pretresa kod kojeg zarobljenika su pronašli marke, satove i zlatninu odmah su oduzeli. Prilikom pretresa kod Seda su pronašli pištolj i oružni list, koji su takodje oduzeli. Enver se nesjeća koliko je kome oduzeto maraka, zlatnine kao ni kome je oduzet ručni sat, s obzirom da nije mogao vidjeti jer im je naredjeno da svi sagnu glavu prema zemlji i da negledaju u stranu. Nakon izvršenog pretresa četnici su svih 13 povezali kanapom. Prilikom vezanja Enver nam je istakao da su četnici šamarima i pesnicama udarali Daliju Halilovića, a potom ih sproveli do komande u Osmacima. Dolaskom u Osmake u jednoj zgradi u podrumu pronalaze još 10 zarobljenika iz Srebrenice, medju kojima je prepoznao izvjesne Ramu i Sejdu rodod iz Srebrenice, čijih se prezimena nesjeća. Istog dana oko 17,00 časova Enver nam je kazao da su svi zarobljenici sprovedeni u Sekoviće u tamošnji zatvor, gdje su zadržani cijelu noć. Za vrijeme boravka u zatvoru iste niko nije ispitivao niti maltretirao. Medjutim, 26.07.1995.godine u ranim jutarnjim satima bivaju svi zatvorenici sprovedeni u logor Batkoviće.

Prilikom sprovođenja o logor Batkoviće, dočekaoh ih me MCK i izvršio registraciju svih zarobljenika. sl

Na kraju informativnog razgovora izvor nam je istakao da je nakon njihovog registrovanja od strane MCK, odnos prema zarobljenicima bio dosta korektan, nisu maltretirani, tučeno i slično. Ranjenicima je odmah pružena adekvatna ljekarska pomoć, dok su zdravi i sposobni muškarci odvođeni na poljoprivredne radove na ekonomije vojske. U logoru Batkovići izvor je bio sve do 29.09.1995.godine kada biva razmjenjen na liniji razgraničenja u Satorovićima. Dolaskom u Tuzlu u Crvenom krstu saznaje za majku, sestru, djeda i Nenu, gdje se nalaze i tom prilikom iste pronalazi i nastavlja zajednički život.

MJERE SDB:

U naredom periodu planiramo obaviti i sa preostalim zarobljenicima informativni razgovor u cilju dolaska do podrobnijih podataka o stradanju muslimanskog živilja sa područja Srebrenice i šire, kao i identifikacije izvršilaca ovog gnusnog zločina na muslimanskim živiljem.

DOSTAVLJENO:
lx OA Sektora SDB Tuzla,
lx Odjelenje:02

↓
Kog

✓ 26.10.1995 Jm

00371748